

que moriren el 9 d'abril de 1927 i 8 de febrer de 1926, confortades amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica
(A. O. S.)

Agraint l'assistència el dol es dona per acomiadat **No es convida particularment**
L'Emm. i Rvdm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i l'Excm. i Il·lm. Sr. Bisbe de Barcelona, s'han dignat concedir indulgències en la forma de costum.

Casa mortuòria: Sant Andreu, 18
Vilassar de Mar, 10 d'abril de 1928
L'Excm. Sr. Bisbe de Barcelona s'ha dignat concedir 50 dies d'indulgència en la forma acostumada.
A les vuit surt un tren de l'estació de França.

Compartiments des de 22 pessetes anuals

en

Un film d'ELS ARTISTES ASSOCIATS

Duc de la Victòria, 14, pral., la conferència científica sobre bromolis, pel prestigiós professional En Rafel Gar-

ge de Montserrat,

de Miquel Palejà, el noi Josep Arderos, de sis anys. Li causà una ferida contusa al llavi esquerre, amb frac-

gació del senyor Bisbe hi assistirà e secretari de Cambra d'aquest bisbat doctor Ortega de la Lorena.

gació del senyor Bisbe hi assistirà e secretari de Cambra d'aquest bisbat doctor Ortega de la Lorena.

LA DIADA ESPORTIVA

Copa Davis

EL MATCH XILE-ESPANYA.

Segon dia
A les pletes del Reial Barcelona L. T. Club continua diumenge aquest encontre que constitueix un enorme èxit esportiu per la qualitat de joc que s'hi va desenvolupar i per l'entusiasme amb què juguen les forces igualades; però s'ha de consignar que en el partit doble celebrat ahir tarda entre els germans Lluís i Domènec Torralva (Xile) i Eduard Flaquer i Ramon Morales (Espanya), es posà de manifest una neta superioritat dels xilens, tant en la concepció de joc com en la seva execució.

El primer set fou creure que els nostres sabrien mantenir a rulla el joc pràctic i fort dels representants de Xile; després de guanyar els xilens dos sets se'n apuntaren els nostres quatre següents d'excel·lent factura; després dels més Lluís i Domènec Torralva i el set.

En el segon, els Torralva actuaren en forma invencible, i s'adjudicaren cinc jocs següents, permetent després que els nostres en guanyessin dos i se'n portaren l'últim que els donà el set.

El tercer fou més disputat, i amb algunes notables reaccions dels representants d'Espanya terminà també a favor dels xilens.

El quart constituí el set cabdal de la tarda. Hi hagué extraordinàries alternatives que mantingueren a gran tensió l'interès del públic que aplaudia les brillants jugades a què donà lloc la neta lluita ambdós equips.

Començà guanyant Xile dos jocs, després Espanya un i Xile un, Espanya un, i així alternaven fins arribar a 5-3 a favor dels xilens; després igualen els espanyols a 5; se'n apunta Xile un més, ens adjudicuem losaltres dos i Xile iguala a 7; per últim, guanyen els nostres dos següents i el set.

Després de descansar, els jugadors es repren l'encontre i els xilens actuen en tal forma que s'apunten cinc jocs següents, reaccionen lleugerament els espanyols i guanyen dos jocs, i els xilens aconseguiren el definitiu que els donà el set i el match.

Dues jugades abans del match Morales tingué una compressió de nervis que li durà pocs moments.

Els germans Torralva juguen demostrant que per a ells no té cap secret el joc de dobles. A la xarxa, quantes vegades hi entraren i fou sempre que era oportú fer-ho, llurs jugades resultaven infal·libles. Els nostres intentaven constantment mantenir-los al fons de la pista tirant-los «lobs», però això no els molestava; molts cops contestaven sempre complidament i tornaven pilotes invencibles, i no és que els nostres juguessin poc, que es portaren esplèndidament, però, no obstant, no pot dir-se que tinguessin una tarda molt afortunada, puix no es veié en Flaquer i Morales la competència que altres vegades han demostrat.

Quan estiguessen a major altura fou en la formidable reacció del quart set, que virtualment tenien la perdut. Flaquer feu magistrals jugades a la xarxa i Morales es comportà heroicament; ambdós realitzaren esforços sobrehumans per contrarestar amb una gran voluntat, el joc ràpid, excel·lent, combinat i intel·ligentíssim dels germans Torralva. Aquests portaren tot el partit observant una col·locació impecable i una serenitat i un «cap» que els permetia resoldre amb facilitat les situacions més compromeses.

Nombrosíssim públic envai ahir totes les localitats del Reial Barcelona i tribuna frènètica aplaudiments a les dues parelles, la topada dels quals tingué alguns moments de veritable emoció.

Fou la d'ahir una gran tarda tènica, tènicament parlant, i pel que es refereix al gran març que presta a l'encontre la gran massa d'espectadors amb la manifestació del vivíssim interès que posava en les grans jugades que s'anaven succeint.

Els resultats tècnics de diumenge foren els següents:
Lluís i Domènec Torralva guanyen a Flaquer i Morales per 4-6, 6-2, 7-5, 6-2.

Tercer dia
ESPANYA VENÇU XILE PER 3 A 0
Escapça a tota pondeació l'expectació i l'interès que ahir aconseguí la final d'aquest magnètic match que ningú no podia sospitar que arribés a apassionar tant i a despertar tan gran entusiasme.

El primer partit d'ahir fou el de Lluís Torralva contra Francesc Sindreu. Aquest encontre es conside-

rava el culminant de la tarda per tractar-se del millor jugador de l'equip xilè al qual moralment corresponia la responsabilitat de guanyar el punt que necessitava Xile.

El primer joc d'aquest set el guanyà Sindreu per 6-4 i serví a manera d'orientació per apreciar la forma com es presentaven a la lluita els dos contrincants. Sindreu es manifestà afanadíssim i amb unes ganes enormes de correspondre dignament a la missió decisiva que li incumbia. Lluís Torralva donà proves de trobar-se en la plenitud de les seves facultats. Tot demostrava que anàvem a presenciar el partit d'altura que s'esperava.

En efecte, el segon set registrà una magnífica reacció del xilè que guanyà quatre jocs següents després d'haver obtingut dos Sindreu. Després en guanyar un cadascú, i finalment Sindreu aconseguí quatre jocs següents en forma esplèndida.

Ambdós jugadors es mantenen en el fons de la pista i es tornen mutuament. El xilè intenta diverses vegades entrar a la xarxa, però Sindreu, amb magnífics «lobs», l'allunya i l'impossibilita de treure el partit que pretén de les seves entrades. I comença el tercer set disputadíssim. Sindreu juga amb gran coneixement i realitza punts que són una meravella d'intel·ligència i execució tècnica.

Lluís Torralva fa ús de tots els seus brillants recursos i de la topada resulta un set en el qual els jocs es van produint alternativament fins que finalment guanya Sindreu els dos jocs finals.

Un partit de la naturalesa d'aquest no es pot ressenyar amb la rapidesa que estan fetes aquestes notes, i encara val més dir que per a comprendre perfectament la bellesa d'aquesta lluita cal presenciar-la per a sentir l'immens entusiasme que s'apodera del públic que amb sorollosos aplaudiments premia la inenarrable actuació d'ambdós contendents.

Tot i haver durat sols tres sets el partit, els jugadors acabaren extenuats per la formidable intensitat que arribà a adquirir.

El segon partit que havia de resoldre definitivament el match fou entre Domènec Torralva i Antoni Juanico. Encara no havíem guanyat l'altaveu aquest punt, i el xilè és suficientment temible perquè ens posés amb perill.

Comença el partit. Domènec Torralva guanya tres jocs següents. Replena Juanico i en guanya quatre. Nòbit un altre el xilè i acaba el set aconseguint el nostre els dos últims jocs.

Juanico es manifesta en forma. Domènec Torralva es mostra també no sols com el veíem el primer dia sinó molt millor. Així aconseguí guanyar el segon set per 6-4.

Les forces estan igualades, i comença el tercer set en mig de l'expectació que és de suposar. Espanya s'apunta cinc jocs següents després del primer que és per a Xile. A favor d'aquest pocs s'anoten els dos següents, però Juanico amb uns drives estupefactes s'adjudica els dos finals que li donen el set.

La claror va escassejant, però és tal el cansament que experimenten els jugadors que cal concedir-los el descans reglamentari. Représ l'encontre, Domènec Torralva escomet fortament i amb gran seguretat. La forma de Juanico sofreix l'eclips que se li notà ja en el segon set i el xilè ho aprofita molt desament i guanya el set per 6-3.

Fallen sols deu minuts per a suspèndre el partit per falta de llum quan comença el cinquè set. Juanico com si volgués aprofitar l'escassa temps que resta, ataca energèticament i posà en acció el seu temible drive i es defensa estupefactament amb uns cops de revés que durant tot el partit ha sabut emprar per a produir uns oportunitats «lobs» que apertessin el perill xilè de la xarxa. Domènec Torralva es defensa tenaçment, però no pot resistir l'envestida de Juanico que creix a mesura que el fi s'apropa i aconseguí el match per 6-1. En acabar, faltava solament minut i mig per haver de suspendre'l per escassetat de llum, com s'acordà entre els respectius capitans a començar el match.

El triomf que hem obtingut ha estat un dels més brillants que ha obtingut el nostre tennis i la lluita a què ha donat lloc, ha estat una de les més satisfactòries que s'han produït a les nostres pistes, puix els adversaris xilens no poden ésser suficientment enaltits perquè rebessin tanta mesura d'elogi. Era admirable veure com el públic experimentava el meravellós anhèl de què guanyessin els nostres, però al mateix temps que tan excel·lents adversaris, que els cavallerositat, la deportivitat i les enormes facultats de joc que posseïen obtinguessin el premi més còrric, i com aquest no podia consistir en la victòria perquè corresponia estrictament al resultat deportiu que ens pertangué, sabíem compensar-lo i ovacionar afectuosament els germans Lluís i Domènec Torralva en presentar-se a la pista durant el joc, i en terminat aquest.

El públic fou molt més nombros que els altres dies. Cobertes totalment totes les localitats, s'agombolava per tots costats, i donava la impressió de què una prova importantíssima s'estava celebrant.

En resum: el nostre tennis acaba d'escriure una de les seves més brillants pàgines que es recordarà sempre gratificantment.

I ara a jugar contra Alemanya, a Berlín, els dies 17, 18 i 19 de maig.

Els resultats tècnics foren:
Sindreu venç a Lluís Torralva per 6-2, 7-5 i 6-4.
Juanico venç a Domènec Torralva per 6-4, 4-6, 6-3 i 6-1.

EE. UU. VENÇU MEXIC PER 5 A 0
Maig. 9. — Copa Davis de tennis. Els partits entre els Estats Units i Mèxic han continuat.

En els dos últims matches de simples, els Estats Units han vençut a Mèxic.

Els Estats Units guanyen l'eliminació per cinc victòries a zero, — Fabra.

Mèxic, 7. — Match de tennis per a la Copa Davis.

Tilden i Jones vençen a Kincey i Unda per 6-2, 4-6, 6-6 i 6-3. — Fabra.

ELS PARTITS DE FUTBOL

De Campionat d'Espanya

R. UNIO D'IRUN - BARCELONA

S'ha fet el miracle. El Barcelona, que per les seves darreres actuacions semblava que en el partit contra la R. Unió d'Irun havia de veure consumat el seu sacrifici, ha resorgit immens i avassallador, i davant la perspectiva d'un contratemps que el podia eliminar definitivament del campionat d'Espanya, s'ha alçat apoteòsic i, en un gest de suprema plenitud, altra vegada ha dictat la llei i ha imposat la força maravellosa del seu xestig. Aquesta transfiguració del Barcelona en els moments culminants i decisius de les proves a les quals es veu sotmès, és potser la qualitat més admirable que nimbava

Sí... sí... però el TALBOT és millor

de fulgors enlluernants la vida tota del primer club de Catalunya; és potser a virtut més excelsa que agrega a la figura dels qui s'han batut i es batien en defensa dels glorijsos colors blau-grana. Per això la ruada d'administració i de simpatia que es porta al club i els jugadors meritisims es fa cada vegada més imponent i, a despit de tot, triomfa i s'imposa i avassalla com aquell. El ritme d'una cosa és el ritme de l'altra. La glòria i la fama dels uns es converteix en el goig i en l'orgull de tots, i avui la glòria i la fama dels incomparables jugadors blau-grana és la glòria i la fama i el goig i l'orgull de tota la Catalunya esportiva. Era aquesta una ocasió de transcendència immensa, de responsabilitat suprema per al Barcelona i per al

d'una manera implacable, i als vuit minuts de joc, Samitier, d'una capacitat excel·lent, aconseguí el primer gol en coronant un centre enviat de Piera. L'Irun davant del ràpid contratemps s'enardeix i ataca furiosament; el Barcelona no perd la serenitat i no solament contraresta l'acció adversària, sinó que amb contraccions vigoroses i fent gala d'un joc magistral de combinació, avança repetides vegades fins a la porta irundarra posant-la en perill imminent. En una «corner» contra l'Irun, la providència evita que Sastre introduïx la pilota al marc d'aquell. El domini del Barcelona, gràcies al joc eficaç de totes les línies és poc menys que absolut, i el campió d'Espanya, malgrat la seva potència, no encerta a posar-se al nivell qualitatiu del seu contrincant. Als disset minuts de joc i en una poderosa reacció immanenta es portat el perill al marc blau-grana. El moment és d'una disputa furiosa, tant per part dels qui ataquen com per la dels qui es defensen. De sobte, i en mig de l'astorament general, l'àrbitre assenyalava «penalty» contra el Barcelona. Ningú no ha vist la falta; però l'àrbitre ordena tirar el cobeg. Ho fa Alza amb tanta intenció, que la pilota va a fora. El premi obtingut, l'Irun sembla en xic desmuntat i el Barcelona, en canvi, recobra noves energies i amenaça sovint el marc d'aquell.

Unes incursions irundarres al terreny barcelonista són aturades magistralment per Mas, ben secundat per Walter i pels mitjos, els quals amb una flexibilitat extraordinària es repleguen a la defensiva quan el seu març perillava. Als trenta set minuts és aconseguí el segon gol barcelonista. Un centre magnífic de Sagi que recull Samitier qui, des d'uns vint metres engega un xut colossat que Emery es veu impotent d'aturar. Els vuit minuts que resten de joc d'aquest primer temps, constitueixen una neta imposició del Barcelona i una difícil i desesperada defensa dels d'Irun per a evitar nous contratemps. Acabem els primers quaranta cinc minuts

qual jugant-se la darrera carta ataca desesperadament; però tot és inútil; el Barcelona es defensa amb decisió i serenitat i el partit finalitja. Barcelona, 3; Irun, 2.

Tot el partit ha estat jugat a un tren enorme i l'emoció que ha produït ha estat indescriptible.

Del Barcelona, no cal fer distincions; tots s'han comportat d'una manera superba tant en el joc individual com en el de conjunt. En aquest darrer aspecte, feia molt de temps que no havíem vist un Barcelona tan competent, tan intel·ligent i tan eficaç.

De l'Irun, els millors Gamborena, Alza, Bergés i Sagazazu. Els altres menys brillants que altres vegades.

L'àrbitre... amb desig evident de perjudicar el Barcelona.

ARRIBADA DEL BARCELONA
Els campions de Catalunya arribaren avui, dimarts, a les onze de la nit pel baluard del carrer de Claris.

No cal dir que tothom té el deure d'anar a retro als braus jugadors barcelonistes el tribut d'afecte i d'admiraçió del qual s'han fet creditors.

DANKAR
Aquest partit jugat diumenge al camp de l'Euroa, veritablement no despertà l'interès, per part del públic, d'altres celebrats als nostres camps de futbol, per tractar-se de l'últim, en el qual havien de prendre part ambdós equips contendents en la pugna, i també perquè, guanyés qui

qual jugant-se la darrera carta ataca desesperadament; però tot és inútil; el Barcelona es defensa amb decisió i serenitat i el partit finalitja. Barcelona, 3; Irun, 2.

Tot el partit ha estat jugat a un tren enorme i l'emoció que ha produït ha estat indescriptible.

Del Barcelona, no cal fer distincions; tots s'han comportat d'una manera superba tant en el joc individual com en el de conjunt. En aquest darrer aspecte, feia molt de temps que no havíem vist un Barcelona tan competent, tan intel·ligent i tan eficaç.

De l'Irun, els millors Gamborena, Alza, Bergés i Sagazazu. Els altres menys brillants que altres vegades.

L'àrbitre... amb desig evident de perjudicar el Barcelona.

ARRIBADA DEL BARCELONA
Els campions de Catalunya arribaren avui, dimarts, a les onze de la nit pel baluard del carrer de Claris.

No cal dir que tothom té el deure d'anar a retro als braus jugadors barcelonistes el tribut d'afecte i d'admiraçió del qual s'han fet creditors.

DANKAR
Aquest partit jugat diumenge al camp de l'Euroa, veritablement no despertà l'interès, per part del públic, d'altres celebrats als nostres camps de futbol, per tractar-se de l'últim, en el qual havien de prendre part ambdós equips contendents en la pugna, i també perquè, guanyés qui

EUROPA - PATRIA
Aquest partit jugat diumenge al camp de l'Euroa, veritablement no despertà l'interès, per part del públic, d'altres celebrats als nostres camps de futbol, per tractar-se de l'últim, en el qual havien de prendre part ambdós equips contendents en la pugna, i també perquè, guanyés qui

TORNEIG DE CONSOLACIO
Resultats dels partits

Júpiter-Sant Andreu 1 a 1
Martínez-Terrassa 3 a 2
Badalona-Gràcia 4 a 1
Sabadell-Sans 1 a 3

Puntuació
Sans 11 punts
Terrassa 9 »
Badalona 7 »
Gràcia 6 »
Júpiter 5 »
Sant Andreu 5 »
Sabadell 4 »
Martínez 4 »

guanyés, no canviava la situació dels classificats en primer lloc per a aconseguir el cobegat títol de Campió d'Espanya.

Ni l'Euroa, el sots-campió de la nostra terra, ha fet els esforços que calien en els encontres que ha jugat en aquesta primera etapa, per a poder ostentar aquest títol, ni el Patria és prou madur per a poder-hi arribar. Però, nosaltres, amants de cor del futbol català — sense menysprear el de les altres regions — heta de parlar un xic, sobretot, de l'actuació desenvolupada pel nostre segon representant en aquestes eliminatòries.

L'Euroa, en els partits jugats durant la primera i segon volta del Campionat de Catalunya, es comportà brillantment, superabament, i en tots posà el braç que calia per a poder conquerir el títol de sots-campió de la nostra regió que ara ostenta. Això ens feu entreveure l'esperança que en les eliminatòries del Campionat d'Espanya posaria en la brega el mateix braç i coratge que havia posat en la pugna regional per així, d'aquesta manera, poder arribar a classificar-se per als quarts de final; però desafortunadament no ha estat així.

L'Euroa sols ha pogut guanyar els dos partits celebrats amb el sots-campió d'Aragó, un celebrat afe, amb el campió també de l'esmentada regió, i ha empatat el darrerament celebrat amb el Barcelona al camp d'aquest, i en canvi ha perdut tots els altres partits jugats, i això li ha valgut el quedar classificat en quart lloc. És que l'Euroa no és capaç de poder millorar aquesta puntuació? És que l'Euroa no pot arribar més amunt d'on suara ha arribat i ha de quedar sempre com ara ha quedat? No. L'Euroa és capaç de fer més del que ha fet en aquestes eliminatòries. Pot i deu fer-ho; li ho exigeixen l'afecte i la dignitat futbolística de la nostra regió, i fins el renom conquerit. L'Euroa ha de revulsi els llores conquis i posar en la pugna regional per així, d'aquesta manera, poder arribar a classificar-se per als quarts de final; però desafortunadament no ha estat així.

L'Euroa sols ha pogut guanyar els dos partits celebrats amb el sots-campió d'Aragó, un celebrat afe, amb el campió també de l'esmentada regió, i ha empatat el darrerament celebrat amb el Barcelona al camp d'aquest, i en canvi ha perdut tots els altres partits jugats, i això li ha valgut el quedar classificat en quart lloc. És que l'Euroa no és capaç de poder millorar aquesta puntuació? És que l'Euroa no pot arribar més amunt d'on suara ha arribat i ha de quedar sempre com ara ha quedat? No. L'Euroa és capaç de fer més del que ha fet en aquestes eliminatòries. Pot i deu fer-ho; li ho exigeixen l'afecte i la dignitat futbolística de la nostra regió, i fins el renom conquerit. L'Euroa ha de revulsi els llores conquis i posar en la pugna regional per així, d'aquesta manera, poder arribar a classificar-se per als quarts de final; però desafortunadament no ha estat així.

L'Euroa sols ha pogut guanyar els dos partits celebrats amb el sots-campió d'Aragó, un celebrat afe, amb el campió també de l'esmentada regió, i ha empatat el darrerament celebrat amb el Barcelona al camp d'aquest, i en canvi ha perdut tots els altres partits jugats, i això li ha valgut el quedar classificat en quart lloc. És que l'Euroa no és capaç de poder millorar aquesta puntuació? És que l'Euroa no pot arribar més amunt d'on suara ha arribat i ha de quedar sempre com ara ha quedat? No. L'Euroa és capaç de fer més del que ha fet en aquestes eliminatòries. Pot i deu fer-ho; li ho exigeixen l'afecte i la dignitat futbolística de la nostra regió, i fins el renom conquerit. L'Euroa ha de revulsi els llores conquis i posar en la pugna regional per així, d'aquesta manera, poder arribar a classificar-se per als quarts de final; però desafortunadament no ha estat així.

que se li ha vist en el partit anterior, no és bestialment per enlloc. Creiem, però, que alligant pels contratemps soferts en aquestes eliminatòries, s'esmenarà en tot i sabrà reconquerir el terreny perdut i tornar a ésser l'Euroa d'abans, l'Euroa que ens ha fet gaudir jorns de glòria per al futbol de Catalunya.

Com ja havem dit abans, aquest partit no despertà l'interès d'altres jugats a la nostra ciutat; n'és una prova ben palesa l'escassa concurrència que assistí a presenciar-lo. La major part del públic estava dalerós de conèixer el resultat de la pugna que es desenvolupava, també en aquells moments a Irun entre el Barcelona i el R. Unió, la qual cosa no és d'estranyar, car de perdre, o solament empatar, el nostre campió representant, quedava eliminat del campionat d'Espanya, i això hauria estat de plànyer, després dels esforços realitzats pels campions de Catalunya, per no quedar fora de concurs en els quarts de final.

En apavivar la primera pissarra amb el resultat d'un gol a zero a favor del Barcelona, fou acollida amb aplaudiments per la concurrència. La segona pissarra ens assabentava que als 35 minuts de joc el Barcelona havia fet dos gols, per cap l'Irun, i l'ovació fou gran. En aparèixer la tercera pissarra l'empat a dos gols, la impressió causada en el públic fou enorme, car això demostrava la lluita aferrada dels dos bàndols contraris, per a conquerir la victòria. Després aparegué una altra pissarra amb el resultat de tres a dos, a favor dels nostres, que fou acollida amb gran satisfacció, però amb la reacció que ja no hagués acabat el partit amb aquell resultat, que ens donava la victòria. I finalment, aparegué la que anunciava el final de l'encontre amb el resultat anterior de tres a dos a favor del Barcelona; la qual fou acollida amb una xaradora ovació i grans comentaris, favorables pel resultat del partit.

L'Euroa llevat algunes belles jugades, portades a cap en la segona part, per la davantera, no féu coses extraordinàries. Dominà gairebé sempre els seus contraris, i sabí imposar el seu joc, però val a dir que no tenia al davant un contrari difícil de vèncer. Portà el joc continuament al terreny del Patria, i durant els vint minuts darrers de l'encontre, embotellà els aragonesos i portà sovint l'esglai a la porta d'Areta. Marcà tres gols a la primera part, i un a la segona. No en marçà més perquè la davantera no es compensa gaire i fallà moltíssimes ocasions que eren gols irremediabls, per la poca preparació a rematar el xut. Malgrat tot, a la segona part, feu algunes boniques jugades, ben combinades. Els més que distingiren foren Cros, Jordà, Bestit, Pellicer, i Alza.

El Patria és un equip no gaire bregat en futbol. Molt voluntari i amb gran entusiasme, però no té picardia ni decisió en les jugades, i entrenen massa la pilota als peus. Es poc ràpid i dona temps suficient perquè els contraris es col·loquin i els prenguin les pilotes a cada moment. Marcà dos gols: un a la primera part, gairebé de mig camp, que fins sorprengué l'Euroa, i un altre a la segona part, executat meravellament. També l'àrbitre els concedí dos «penalties», un a cada part (el de la primera creiem injustificat), que els aragonesos no van saber traduir en gols, per la poca precisió a xutar. Llevat algunes escapades un xic perilloses que realitzaren, gairebé sempre es veieren dominats pels seus contraris, i també, com l'Euroa, perdieren moltes ocasions per a marcar, principalment a la primera part. Tots els components de l'equip realitzaren esforços supremos per a marcar, i tots estiguessen a la mateixa altura. A honor seu es pot dir que tots es comportaren amb completa correcció.

El partit es desenvolupà de la següent manera:
Surt el Patria i porta la pilota als dominis dels europeistes, però aquests de seguida els la prenen i s'endinsen al terreny contrari, i la davantera xuta algunes vegades a gol, sense aconseguir-ho, però a la poca estona. Bestit aconseguí el primer per als seus. Centrada la pilota, Cros, d'un magnífic xut, aconseguí el segon gol.

Els aragonesos reaccionen i fan algunes escapades al terreny contrari, i en una d'aquestes, Armas, gairebé de mig camp xuta a gol i la pilota entra a la xarxa de Florença, amb la sorpresa d'aquest, que no la fet res per aturar-la.

Pellicer fa una passada a Cros, i aquest, oportú, encoloma la pilota a la xarxa aragonesa, i per tant val el tercer gol per a l'Euroa.

L'àrbitre concedeix «penalty» al Patria per mans — segons diu ell, car nosaltres no ho hem vist — d'un europeista dintre l'area dels disjunts. S'encarrega de tirar-lo Armas, que segurament per voler-lo assegurar massa el tira fregant el pal i la pilota no entra a la xarxa.

Amb el resultat de 3 a 1 a favor de l'Euroa acaba aquesta primera part.

A la segona part els aragonesos s'han vist completament acorralats pels europeistes, els quals, amb més serenitat que abans, executen belles passades però en arribar a l'hora precisa de xutar, la pilota gairebé sempre va a fora. Amb tot, Cros, deixà la pilota a Jordà, després d'un enraonament davant la porta d'Areta, i per quarta vegada l'Euroa s'apunta un altre gol.

L'Euroa torna a ésser castigat amb «penalty», que tirat per Gómez sense malfic, Florença tota la pilota i concedeix corner, però aquesta també es tira sense resultat.

En una bella combinació de Jujana, Lakatos i Blasco, i el primer d'un xut rabent, encoloma la pilota a la porta de Florença. Ha estat un xut imparable. Els aragonesos encara proven de millorar el seu marcador, i no ho aconseguiren perquè l'Euroa se'l quedava davant la porta d'Areta i ja gairebé no els deixava moure d'allí, tenint-los completament em-

mençats amb impetu atidor, però en una altra escapada local, Forgas, qui en aquest encontre mostrà una vegada més que quan ell vol guanyar l'aguantant indiscutible del Barcelona, llurà la pilota a Castó, que com sempre, amb un entusiasme que ne de tota lloanca, entrà el segon gol als minuts.

Des d'aquest moment és al Badalona qui ataca i perd una nova ocasió de marcar en un xut de Cristó, repel·leix pel travesser.

Van següent els atacs locals de Forgas, major entusiasme per part dels nostres, ja que uns i altres posen la major fogositat en la pugna. Cristó es fa amb la pilota, i dispara un formidable tret que Ulrich a darrera penes pot aturar, però Cristó ataca

botellats. Cros, Bestit i Jordà, no tenen diverses vegades gol, però ho no n'encerten ni una. I amb el resultat de 4 a 2, a favor de l'Euroa, acaba aquest partit.

Shan tirat cinc corners al Patria i una contra l'Euroa.
L'àrbitratge a càrrec del senyor Leonarte, llevat algun error, ha estat fet sense gaires entrebancs i bé.
Els equips foren:
Patria: Aret, Gómez, Lage, Bay, Costa, Ruffo, Blasco, Jujana, Lakatos, Armas i Iruña.
Euroa: Florença, Serra, Alcorch, Gamis, Pelad, Iruña, Pellicer, Bestit, Cros, Jordà i Alza.

Basket-ball

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Grup A:
Gràcia, 19; Lalet, 28. Camp de Gràcia. Àrbitre Matthew. Equips: Gràcia: Riollés, Ramis, Trabat, Estay i Fàbregas. Lalet: Pla, Roma, Muscat, Guix, Cardó. Dels segons equips guanya el Gràcia per 19 a 8.

Grup B:
Barcelona, 3; Sans, 4. Camp de Barcelona. Àrbitre, Bosch. Equips: Barcelona: Cardis, Carbonell, Andreu, Armada, Alberich. Sans: Borge, Montañés, Plaza, Esteve, Rosell. Segons equips: Guanyà el Sans per decisió, per expulsió de dos jugadors del Barcelona.

Tiberghien, 10; Marinenc, 20. Camp del Tiberghien. Àrbitre, Manó. Equips: Tiberghien: Griffon, Serra, Sènchez, Yanguela, Vendrell, Marinenc, Vallvé, Pérez, Cheria, Prats, Elias. Segons equips: Guanyà el Tiberghien per no presentar-se l'equip contrari.

Grup C:
U. F. Sant Andreu, 20; C. E. Sabadell, 4. Camp del Sabadell. Àrbitre, Roderreda. Equips: Sant Andreu: Camps, Pallejà, Julià, Marco, de la. Sabadell: Petit, Abril, Gibran, Mir, Rusquets. Segons equips: Sabadell, 6; Sant Andreu, 4.

P. A. Barcelona, 13; P. E. Guimerà, 12. Camp de la P. A. Barcelona. Àrbitre, Dupré. Equips: P. E. Guimerà: Sammartí, Domínguez, Comas, Orta, Lagarriga. P. A. Barcelona: Jové, Mas, Jové E. Pagans Matobach.

Vint segons abans de terminar el partit, Orfó fou expulsat; l'interès agraït l'àrbitre i aquest donà el partit per acabat.

Segons equips: Guanyà P. E. Guimerà per no presentar-se

al remat i aconseguí el tercer als vint minuts.

Un xut molt fort de Castro fou aturat per la ferma intervenció de Riera.

Els graciencs cerquen la manera de marcar i, animats per Roig, el seu millor punter, es llicencien a un formidable atac als tres quarts del centre. Ros surt; falta i Sola entra el primer i, uns minuts després, van guanyant tres minuts de joc.

Després d'aquest gol sembla intensificar reaccionar el Gracienc, però el Badalonista no desdix un sol moment i, malgrat fallar el mig centre, persisteix atacant i, novament, el palantra un altre xut de Forgas.

Poc després, als 35 minuts, el Gracienc és castigat per punys, tira la falta Sanguesa i el Castro d'una capçada entra el quart i darrer gol pel Badalonista.

Amb aquest resultat acaba l'atac del Badalonista, i el Gracienc s'apropia per a atacar: per una vegada Ros i altres la defensa tingueren cura de fer infructuosa l'ofensiva gracienc.

En conjunt, un bon partit que fou passat a la tarda agradable al reduït públic que acudí a presenciar-lo.

De l'arbitratge en tingué cura Castiella, qui fou just i imparcial. Arreglaré els equips de la manera següent:

Ros, Samsó, Folch, Soligós, Bertran, Vilas, Sanguesa, Castro, Forgas, Cristia, Teodor, pel Badalonista; i Urlich, Malechón, Milà, Duran, Roig, Bés, Prat, Sola, Burillo, Santamaria, Pascual, pel Gracienc.

En saber-se que el Badalonista havia aconseguit batre el campio peninsular en estat, el públic acudí al resultat amb forts aplaudiments.

QUIMARRAT

SABADELL U. E. DE SANS

La Unió Esportiva de Sans, sortí del terreny de la Creu Alta amb un resultat ben vistós. L'encontre, que malgrat el resultat fou molt disputat i l'ens el segon temps es veié el vencedor acorralcat moltes vegades, es decidí pel que en conjunt jugà millor.

El Sans, qui fou una primera part molt acceptable, essent en aquest temps quan s'apuntà els seus tres gols, coordinà millor els seus atacs i trobà sempre més sovint l'home disposat a rematar que no pas els seus contrincants. I si la davantera del Sans diuen que és agrada més que la del Sans, el mateix hem de dir de la defensa d'aquest, la qual tant bé estigué millor que la del Sabadell.

Del centre d'esports el més remarkable ha estat l'actuació del novell mig centre. Ja en la ressenya anterior ferem constar com aquest jove jugador semblava prometre. En l'encontre que ens ocupa ell fou l'ànima i el nervi del seu equip, i fins i tot hi hagué moments que ell sol semblava tot l'equip.

En el primer temps, com hem dit el millor del Sans, sense arribar a un domini gran, la seva davantera, ben compenetrada i ben portada per Miró, aconseguí tres bonics gols mitjançant Gironella el primer i Calvet els altres dos. Al Sabadell obtingué el seu de penúltim que executà Morral a principi del segon temps.

L'arbitratge, a càrrec del senyor Camba, molt a la tona.

Els equips foren així:
Sabadell: Pulgondach, Morral, Devesa, Querol, Hernández, Giera, Sala, Bertran, Teixidor, Pírgil i P. Reiz.

Sans: Casanova, Domingo, Ponsa, Rosell, Moliné, Creixells, Sans, Calvet, Miró, Pons i Guix.

E. Ll.

MARTINEÑO TERRASSA

Fou aquest un partit de fassa ben diversa. En el primer temps el Martineño s'assegurà la victòria, gràcies a l'entusiasme amb què jugà.

El segon, el Terrassa, fou l'amo absolut del terreny i no arribà a triomfar per manifesta desort.

Els tres gols del Martineño foren aconseguits durant la primera part, mitjançant Monleón (2) i Ribas. Els dos del Terrassa, marcats després del descans, foren obra d'Abad i Alabedra.

Arbitrà Sauri i els equips foren: Martineño: Vilaseca, Marín, Vilas, Camorera, Vilaseca, Baró, Lapena, Casas, Ribas, Monleón i Fandos. Terrassa: Sabat, Massadé, Tondina, Tonhian, Abad, Calafat, Alabedra, Alabedra, Valls, Gual i Bosch.

REBULL

JUPITER-SANT ANDREU

La igualtat d'aquests dos equips, demostrada després d'una sèrie de partits acabats amb empat, ha estat igualment palesada en aquest, en el qual acabà amb l'empat a un gol.

Copa Catalunya

DE TERRASSA

Diuen que passat un disputada la Copa Catalunya.

El Gimnàstic va fer 1 gol i els Alumnas Obrers de Vilanova, 0.

Entreteniment

Per tal d'entretenir els socis i facilitar a aquests policies ràpides del partit d'Irún, oncerta, el Barcelona, un encontre entre el seu reserva i el Palanquell, campio de la província de Girona.

Acudí a Les orts un nombre contingent d'espectadors, i per més que la pugna entre els palanquellencs i els reservistes-pla-grana resultà interessantíssima i competida, el públic tenia més molts els cinc sentits en el que passava a Irún que en el que es desenvolupava en el terreny barcelonista. Les primeres noves arribades de la població forteresa, favorables al Barcelona, foren rebudes amb sorolloses demostracions d'entusiasme. Després, quan en la segona part del partit l'Irún aconseguí guanyar (el primer temps acabà amb dos gols a zero a favor dels barcelonista), els ànims s'enfervoriren i l'ansietat torturava, implacable, la angúnia aclaparadora de l'arbitratge tot el camp. S'escoltà, per a l'espera cruel, el Barcelona havia guanyat un tercer gol. Entusiasmats, però, encara, el dubte restava als espectadors: mancaven quinze minuts de partit. Passen aquies amb lentitud desesperant, amb angoixa indescriptible. Sota la llum de la presència, s'encén tot d'una el geg arborador que aixeca la multitudina un clam ressonant de victòria. El partit d'Irún havia acabat amb el triomf del Barcelona per tres gols a dos. L'entusiasme és apoteós; els jugadors del Barcelona

na i del Palanquell suspensen la competència i es llicencien a manifestacions de joia; en el públic, els amics s'abraçen tot victoriant el Barcelona, i es viuen uns moments d'emoció inenarrable. Tot el camp vibra del incalculable goig, en tots els rostres s'apropia l'entusiasme de la victòria per molts conceptes transcendental i ressonant.

Una vegada més, el Barcelona, en un gest sublim, ha sabut fer honor a la seva gloriosa tradició, i una vegada més, elevat el seu prestigi i el del futbol català, ha correspost fins ara dignament al desig i a les esperances de l'afició nostrada. Felicitem ben cordialment el brau campio de Catalunya i li desitgem que compli per victòries les il·lusions que encara l'esperem.

Ens hem desviat de l'objectiu primordial, no sense adonar-nos-en. L'encís era obligatori.

Com hem insinuat abans, el partit entre el Palanquell i el reserva-pla-grana fou dels que interessaven i emocionaven a la província de Girona, sabem el que és futbol i el practiquem admirablement. No ens estranyem, després d'haver-hi vist actuar, els èxits que gairebé sense interrupció aconseguíen en competència amb els guips de la seva categoria. Perfectes dominadors de la pilota, ràpid en la concepció i execució de les jugades, elegants i precisos en la tècnica de combinació, són dels que venen jugar amb goig i el reserva-pla-grana efectua, també, una mèlhora a l'actuació. Brega amb coratge i encert, i si bé no mostrà una gran superioritat sobre el seu contrincant, es feu mereixedor del triomf conseguit.

El primer temps del partit, de domini absolut, acabà amb empat dos gols. Aconseguit el primer, el Barcelona, mitjançant Tonhian i Costa, establí el primer empat. Segura va desfer aquest i Miquel, de bella manera empatà novament.

Cap a les darreries del partit, Arocha d'un xut excel·lent, aconseguí el gol de la victòria barcelonista.

Arbitrà Bés, desdramat i s'alineava als equips.

Palanquell: Martí, Esparragó, Busot, Castells, Pons, Cabres, Pons, Bonal, Riquel, Costa i Roig. Reserva-pla-grana: Cancho, Serra, Dorada, May, Sancho, López, Pedrol, García, Tonhian, Arocha i Segura.

Abans d'aquest partit, se'n celebrà un de futbol, entre un equip de marins d'esquadra anglesa i el del Barcelona, incomplet. Fou molt viu i disputat, i els anglesos es mostraren superiors als nostres i vengueren per 4 punts a zero.

CORRECUTIA

GRANOLLERS, 3. POBLE NOU, 2. Annunci d'aquest encontre i el poble nou celebrat del partit Barcelona-Irún, mitjançant els seus atacs i trobats alavens cedits pel soci Pere Pons, ha fet que es congregués una gran gentada al camp del Granollers.

L'encontre ha estat força animat i amb els dos equips s'han guanyat molts gols. Els poble nous, que no ha fallat ocasió d'entrar en joc, i si la sort hagués afavorit un xic més el Granollers, un altre hauria estat el resultat. En la primera part el Poble Nou ha fet els dos a favor seu, i a la segona part, el Granollers ha marcat els altres tres gols de la victòria: el primer, mitjançant Escrivé, de penalt; el segon, d'una magnífica jugada de Miralles qui cedí la pilota a Duran i aquest, col·locat, fa el gol; i el tercer i últim, l'aconsegueix Miralles, d'una magnífica jugada individual.

L'equip guanyador era format per Zapata, Saló, Corbo, Faig, Ventura, Ortuño, Puj, Moragas, Escrivé, Miralles, i Duran. L'arbitre senyor Borrell voluntari, i el públic correcte.

ARGENTINO-ATLETIO

Madrid, 9.—Així es jugà el partit entre l'equip argentí i l'Atletio de Madrid.

El partit es jugà a l'Estadiu. Els equips s'arreglaren sota les ordres de l'arbitre argentí senyor Martínez, de la següent forma:

Pel l'equip argentí: Bossio, Ridoglio, Paternoster, Medius, Zumezan, Monti, Perinetti, Ochoa, Ferrelle, Gorrí i Ossé.

Pel l'Atletio: Vidal, Olaso (A.), Calvo, Ordoñez, Tronchin, Peña, Adolfo, Marín, Cosme, Ataca i Olaso (S).

S'impus un joc incert per ambdós parts, que s'empreren a fons sense que assolís cap resultat l'ur desig.

Una arrencada argentina ocasiona una falsa sortida del porter espanyol Vidal.

Quan la pilota va camí de la xarxa troba a Olaso que salva un gol segur.

Una passada bona de Olaso la converteix aquest en un centre tempestat que Marín, amb el cap, fa passar per damunt del pal.

Perinetti, que no és prou marcat per Tena, s'escapa fàcilment de la seva línia, i crea una situació apurada per als madrilenys.

En una fallada d'aquests, els argentins s'interneixen i xuten amb força, i la pilota frega el pal.

Altra bella entrada d'Adolfo, que com els anteriors, no té qui entri a coronar la jugada.

El joc comença a resultar un xic avorrit, però, continua desmarcat, centrat i ferretiu tota a fora.

Atac argentí que aclareix bé Calvo, Olaso s'apodera de la pilota, centra molt bé, i Bossio ha de cedir corna. Adolfo, després de la porta argentina, per precipitar-se massa falla un gol segur.

Ochoa, en una arrencada personal, xuta fora i perd l'ocasió que té per a marcar.

Vidal efectua una superba parada i el públic aplaudeix.

Corna contra l'Atletio que Ferrelle remata a fora.

Una escapada de Ferrelle, que arriba corrent davant la porta, la salva Vidal tirant-se la seva pròpia.

Arriba el primer gol, el qual ha es-

tat marcat en la següent forma: Els argentins arriben davant de Vidal, i quan Ferrelle es disposa a xutar, Olaso, decidit, se li interpone, i així resulta que la pilota va directament a la porta Atlética. Vidal es disposa a aclarir la calçada de la pilota, però abans que aquest ho aconsegueixi, Ferrelle carrega el porter madrileny i el fa caure dins la xarxa, i ja altre davant argentí, introdueix la pilota a la xarxa amb tot follet.

Ago dona lloc a un formidable avanç contra els argentins.

L'arbitre argentí, molt parcial, dona validesa al gol.

En el segon temps els argentins fan un segon gol.

Perinetti tira una córner.

Remata Cero sense parar un xut, i entra a mitja altura, i la pilota entra a la xarxa de Vidal.

El públic aplaudeix el gol argentí. L'equip madrileny realitza la millor jugada de la tarda.

Marín, fa una passada amb el cap a Cosme.

Aquest d'igual forma, envia la pilota a Ataca, qui d'identica manera la passa a Olaso, qui centra perquè Cosme ben situat, d'una forta capçada remata meravellosament.

Bocío, amb una magnífica estrada fa malbé el final de la jugada quan la pilota semblava que ja anava a entrar.

Amé el resultat de dos a zero acaba el partit.

FRONTO PRINCIPAL PALADE

Diuen que el vespre jugaren en aquest Frontó els germans Cazalis contra Larruscain i Marcellino.

Fou un partit interessantíssim, disputat i jugat amb un entusiasme i amb encor formidables per tots quatre jugadors. Aquests varen fer veritablement una gran exhibició de joc, però sobretot mereixen lloança per la quantitat enorme de volants de vèncer que posaren en la lluita.

De sortida, els Cazalis prengueren un petit avantatge que malgrat els continuats atacs de la parella contrària, mantingueren fins al punt 21. Aleshores, Larruscain i Marcellino van començar d'atacar amb una furia tan gran, que dominaren considerablement als Cazalis. En la darrera desena de punts, es produïren repetides igualades. Però a la fi, Larruscain i Marcellino vengueren per 40 punts contra 37.

Com ja hem dit, tots quatre jugadors jugaren immillorablement. Però cal esmentar Larruscain per damunt de tots. Ultra la seva gran qualitat de pilotari, aquest jugador, tot energia, va bregar i es va prodigar amb un entusiasme tan gran, que fou esclatant sovint, a honor seu, els més sorollosos aplaudiments.

El segon ENCONTRE FRANÇA-ESPANYA

Bordeus, 8.—Aquesta tarda, al camp del Stade Olerols hi tingué lloc el segon encontre de futbol entre les seleccions de França (grup B) i la d'Espanya. La victòria la correspon a l'equip francès per 35 punts (13 assaigs, 5 transformats i un drop-goal) a 5 punts (un assaig transformat).

Al migdia havia tingut lloc una recepció organitzada pel Comité de rugby de la regió. Hi assistiren distingides personalitats bordeuses.

El partit ha estat presenciat per nombrosos públics. Actua d'arbitre M. Labit. Els equips estaven formats així:

Espanya: Larrancá, Ruiz, Artigas, Aguilera, Carreras, Blanquet (cap), Farreras, Baldes, Izart, Blasco, Vázquez, Bisbal, Rues, Alximeno i Garriçosa.

França: Palassie, Vignolles, Desdons, Augé, Branet, Chetelain, Cano, Boréni (cap), Bril, Goyeneche, Chaud, Bonnemaison, Saint Germain, Duche i Guiral.

Com ho indica el resultat, el domini va pertanyer enterament als francesos. Els espanyols es limitaren a desenvolupar una acció defensiva, demostrant molta valentia i tenacitat a mantenir dignament el pavelló, malgrat la diferència de classe en el joc.

Poc abans d'acabar l'encontre, Farreras, aprofitant una bonica escapada de Blanquet que fou molt aplaudida, aconseguí salvar l'honor del seu equip. L'assaig fou transformat per Blanquet.

Al final del resultat era de 35 a 5.—Fabre.

Pilota Basca

AL CLUB BASCONIA

El partit de diumenge

El partit que diumenge es van celebrar al Frontó del Principat Palace, entre els socis del Club Basconia, donaren els següents resultats:

El primer, entre Sunyer i Ortiz, vermells, i Giménez i Aris, blaus, fou guanyat per aquests, després d'un encontre, el domini del qual fou de Giménez i Aris. Solament el joc poc net de Sunyer, en multitud d'ocasions, fou la causa de la victòria de la seva parella, per 40 punts a 38.

S'aplaudí sincerament la tasca dels blaus.

En segon lloc jugaren Patu i Martínez, vermells, contra els blaus E. Escudero i Berrondo. Guanyaren aquests, per 35 punts a 26, després d'un partit poc interessant.

En les mateixes condicions d'intensitat, jugaren a continuació A. Stegman i Montagut, vermells, contra Parera i P. Escudero, blaus.

Guanyaren els vermells, per 40 punts a 33. Es pot dir que el partit fou perdut per Parera, qui no estigué molt encertat en les seves jugades.

Finalment entraren a la «concha», aplaudits per la concurrència, els campions Rigau i Rovira, seguits del professional Orta i Amat.

Començà aquest partit desparient un interès grandíssim, car la lluita entre els contrincants, fou fins a la meitat de l'encontre molt renyida, i com ho prova l'empat que s'acabà després del principi fins els 22 punts.

La tasca del professional Orta fou simplement formidable i magnífica, però els seus contraris van saber portar-se magistralment en la defensa, particularment Rigau, qui malgrat el seu desentrenament actual, simposà en moltes ocasions, i salvà situacions difícilíssimes.

Amat feu el que pogué, i secundà bellament el seu company de parella; i Rovira ens semblà un xic apàtic durant el partit, creient que havia pogut fer més del que va fer, i potser haurien guanyat, ell i el seu noable company.

La victòria fou conquerida per Orta i Amat, per 40 punts a 31.

Tots els partits foren jugats a ciutella.

Els partits d'ahir

Els resultats dels partits jugats ahir al matí són les següents:

A certa, entre Frigola i Herández, vermells, contra Crous i Ródez, blaus; vengueren aquests per 40 punts a 29.

El segon partit ha estat disputat entre equips del Club Basconia i del Club Basconia. Representaren el primer els vermells Surroca i Benaben, i el segon els blaus, Aldaco i Montagut.

En un encontre renyit en la seva primera part, s'imposà la parella basca, que guanyà per 25 punts contra 12 que no obtingueren els del Basconia.

Com a final del concurs que el Club organitzador ve celebrant en l'especialitat de «pala», jugaren Arbelaz i Urbarrechea, vermells, contra Aguirretxe i Iñana.

Quan el partit arribà a 34 punts per 24, favorables als vermells, Iñana es lesionà i els jutges decidí el suspensió del partit. Acabà amb el resultat anotat.

Oportunament es dirà si hi ha lloc a reprendre'l o no.

Finalment confindrem a esta J. B. F. Stegmann contra E. B. i Rovira, en un partit poc afoniat, pels primers, Eusebi i Rovira jugaren magistralment i s'apuntaren els 40 punts quan llurs contraris tot just havien arribat als 28.

PELLI

FRONTO PRINCIPAL PALADE

Diuen que el vespre jugaren en aquest Frontó els germans Cazalis contra Larruscain i Marcellino.

Fou un partit interessantíssim, disputat i jugat amb un entusiasme i amb encor formidables per tots quatre jugadors. Aquests varen fer veritablement una gran exhibició de joc, però sobretot mereixen lloança per la quantitat enorme de volants de vèncer que posaren en la lluita.

De sortida, els Cazalis prengueren un petit avantatge que malgrat els continuats atacs de la parella contrària, mantingueren fins al punt 21. Aleshores, Larruscain i Marcellino van començar d'atacar amb una furia tan gran, que dominaren considerablement als Cazalis. En la darrera desena de punts, es produïren repetides igualades. Però a la fi, Larruscain i Marcellino vengueren per 40 punts contra 37.

Com ja hem dit, tots quatre jugadors jugaren immillorablement. Però cal esmentar Larruscain per damunt de tots. Ultra la seva gran qualitat de pilotari, aquest jugador, tot energia, va bregar i es va prodigar amb un entusiasme tan gran, que fou esclatant sovint, a honor seu, els més sorollosos aplaudiments.

El segon ENCONTRE FRANÇA-ESPANYA

Bordeus, 8.—Aquesta tarda, al camp del Stade Olerols hi tingué lloc el segon encontre de futbol entre les seleccions de França (grup B) i la d'Espanya. La victòria la correspon a l'equip francès per 35 punts (13 assaigs, 5 transformats i un drop-goal) a 5 punts (un assaig transformat).

Al migdia havia tingut lloc una recepció organitzada pel Comité de rugby de la regió. Hi assistiren distingides personalitats bordeuses.

El partit ha estat presenciat per nombrosos públics. Actua d'arbitre M. Labit. Els equips estaven formats així:

Espanya: Larrancá, Ruiz, Artigas, Aguilera, Carreras, Blanquet (cap), Farreras, Baldes, Izart, Blasco, Vázquez, Bisbal, Rues, Alximeno i Garriçosa.

França: Palassie, Vignolles, Desdons, Augé, Branet, Chetelain, Cano, Boréni (cap), Bril, Goyeneche, Chaud, Bonnemaison, Saint Germain, Duche i Guiral.

Com ho indica el resultat, el domini va pertanyer enterament als francesos. Els espanyols es limitaren a desenvolupar una acció defensiva, demostrant molta valentia i tenacitat a mantenir dignament el pavelló, malgrat la diferència de classe en el joc.

Poc abans d'acabar l'encontre, Farreras, aprofitant una bonica escapada de Blanquet que fou molt aplaudida, aconseguí salvar l'honor del seu equip. L'assaig fou transformat per Blanquet.

Al final del resultat era de 35 a 5.—Fabre.

Pilota Basca

AL CLUB BASCONIA

El partit de diumenge

El partit que diumenge es van celebrar al Frontó del Principat Palace, entre els socis del Club Basconia, donaren els següents resultats:

El primer, entre Sunyer i Ortiz, vermells, i Giménez i Aris, blaus, fou guanyat per aquests, després d'un encontre, el domini del qual fou de Giménez i Aris. Solament el joc poc net de Sunyer, en multitud d'ocasions, fou la causa de la victòria de la seva parella, per 40 punts a 38.

S'aplaudí sincerament la tasca dels blaus.

En segon lloc jugaren Patu i Martínez, vermells, contra els blaus E. Escudero i Berrondo. Guanyaren aquests, per 35 punts a 26, després d'un partit poc interessant.

En les mateixes condicions d'intensitat, jugaren a continuació A. Stegman i Montagut, vermells, contra Parera i P. Escudero, blaus.

Guanyaren els vermells, per 40 punts a 33. Es pot dir que el partit fou perdut per Parera, qui no estigué molt encertat en les seves jugades.

Finalment entraren a la «concha», aplaudits per la concurrència, els campions Rigau i Rovira, seguits del professional Orta i Amat.

Començà aquest partit desparient un interès grandíssim, car la lluita entre els contrincants, fou fins a la meitat de l'encontre molt renyida, i com ho prova l'empat que s'acabà després del principi fins els 22 punts.

La tasca del professional Orta fou simplement formidable i magnífica, però els seus contraris van saber portar-se magistralment en la defensa, particularment Rigau, qui malgrat el seu desentrenament actual, simposà en moltes ocasions, i salvà situacions difícilíssimes.

Amat feu el que pogué, i secundà bellament el seu company de parella; i Rovira ens semblà un xic apàtic durant el partit, creient que havia pogut fer més del que va fer, i potser haurien guanyat, ell i el seu noable company.

La victòria fou conquerida per Orta i Amat, per 40 punts a 31.

Tots els partits foren jugats a ciutella.

Els partits d'ahir

Els resultats dels partits jugats ahir al matí són les següents:

A certa, entre Frigola i Herández, vermells, contra Crous i Ródez, blaus; vengueren aquests per 40 punts a 29.

La Veu de Catalunya

AQUEST NUMERO DE «LA VEU DE CATALUNYA» HA ESTAT PASSAT PER LA CENSURA DEL GOVERN CIVIL.

LIA I RAQUEL

AQUESTS dies, els diaris han enviat a En Pidelaserra missatgers de curiositat i hom ha pogut llegir la curiosa història dels motius de la llarga abstenció del gran artista. La solució dada per En Pidelaserra, em sembla ben catalana, un altre cas, per bé que singular, de la doble capacitat pràctica i idealista de la nostra gent més espiritual, mai, sinó en casos excepcionals, deliberadament bohèmia. Al capdavant una indefensió davant els reptaments de la vida real no és cap prova de geni. El Vasari conta d'un pintor italià que va decorar l'església d'un convent a canvi només del seu manteniment amb pa i formatge: i, naturalment, un dia es va cansar de la dieta i va fugir. La flaquejada humana no ens consent a tots d'ésser tan immaterials com un altre pintor, el benaventurat de Pièsole. L'ascetisme i la seva cosina germana la misèria no poden ésser solucions d'aplicació general. Un cert grau de contrarietat, retrempa els caràcters, una certa dosi de privació i d'aventura pintoresca consolida les voluntats i refresca els temperaments. Però convé no ultrapassar certs límits: i l'ascetisme d'un artista, l'artístic, és un fet interior, de brega per la pròpia puresa, sense cap relació necessària amb la fam i el fred.

Molts dels nostres artistes han estat, ensems, Marta i Maria. Pintors i industrials, per exemple. Una cosa no semblant, llegia no fa gaire, passava en una ciutat anglesa: Manchester. La peculiaritat del cas Pidelaserra és (seguint les al·lusions escripturàries) servir de primer a Lia, la d'ulls llenganyosos, per a després lliurar-se del tot a Raquel, la vera enamorada. Convidrà recordar l'exemple de Pidelaserra. Ja sé que no tothom serà capaç d'una tal força de determini, però si la pressió de les circumstàncies actuals no minva, una categoria d'homes diversos dels artistes, els savis, caldrà que en facin en el major nombre possible la provatura. Ja sé que és cosa àrdua, per a un nou valor artístic, d'obrir-se pas. Hom veu tot sovint la pròpia mare

...épouvantée et pleine de blasphèmes,

el pare per l'esill; hom no triga a adonar-se de la inadequació dels mestres, de la trulucència quasi fratricida de molts de condeixebles; i en eixir al públic judici, hom és llargament desatès per clientelles avelades a tòpics i maneres dels quals representen la desuetud; afegiu a això, en un poble com el nostre, el desequilibri entre la producció d'inquiets recercadors de la bellesa i la densitat de la població apta a interessar-s'hi, i amb el gruix mateix de la riquesa destinada a finalitats sumptuàries. Si, tot això sé. Però el problema de la independència, que per a l'artista és difícil, per al savi, si hom el considera destacat de les organitzacions estatals, és pràcticament impossible. Poseu un indret on una cultura neixi dalerosa al costat de l'estatut i eixorca; i endebedes cercaran de garantir durablement aquella subvencions efímeres, o mecenatges, per grans i admirables que siguin, insuscceptibles de donar l'abast; una cultura necessita una formidable base financera, constant i creixent, de rēdits només mediats, i encara els més alts, per a la ment espessa del major nombre, invisibles. Només l'Estat té prou envergadura (i així i tot al més ric, als Estats Units, hi convindran les opulentes contribucions lliures dels particulars) per a mantenir d'una manera ordenada i sòlida els quadros exigentíssims d'una cultura aviada a autèntiques recerques i exploracions. I on la iniciativa i el manteniment de la cultura hagués d'ésser afer privat, no hi hauria altre recurs que aquest: els savis haurien de començar per fer-se rics, i acumular diners amb noble puritanisme, per a poder emprendre's per llur compte la compra de ràdium, les excavacions o la torre astronòmica. Pel cap baix, en certes especialitats, caldrà ésser milionari. I hom es demana, perplex, si Isaac Newton hauria estat capaç d'eixir bellament d'aquesta prova.

JOSEP CARNER

COMENTARIS DEL DIA

LA ILLEGALITAT DE LA GUERRA

Els telegrams de Washington parlen avui d'un veritable esdeveniment diplomàtic, que pot assenyalar una fita històrica en els anys del progrés i l'evolució de la missatge humana. Duenen que, després de rebuda la darrera nota de Briand a Kellogg, el Secretari d'Afers Estrangers de la gran República nord-americana conferencià amb l'ambaixador de França a Washington. De comú acord, els senyors Kellogg i Claudel convingueren que França i els Estats Units adreçarien a la Gran Bretanya, Alemanya, Itàlia i Japó una nota col·lectiva, on reproduïrien la correspondència diplomàtica creuada entre aquells dos països sobre el projecte per a declarar la illegalitat de la guerra, i en demanarien l'adhesió de les esmentades Potències.

Es a dir, han triomfat la tenacitat i la paciència de Kellogg. Val a dir, tanmateix, que aquest triomf no hauria estat possible sense la voluntat de pau i el desig de comprensió de Briand. Dues ideologies tan diverses com les de França i els Estats Units han coincidit al capdavant en una mateixa concepció dels interessos bàsics de la pau en el moment actual del món.

El projecte de pacte plurilateral, per a convenir en la illegalitat de la guerra, serà, doncs, sotmès tot seguit a l'estudi i deliberació de les grans Potències. Dues d'aquestes Potències, Alemanya i Japó, no han amagat pas llur actitud favorable a la tesi que ja podem anomenar franco-americana. La posició de la Gran Bretanya i Itàlia és menys concreta i segurament hi formularan algunes reserves.

El fet transcendentíssim, però, és que les quatre grans Potències europees, la gran Potència americana i la gran Potència asiàtica participaran conjuntament en la discussió i redacció d'un pacte col·lectiu per a proscriure la guerra com a instrument de política exterior. Aquestes negociacions inicien, indiscutiblement, una nova etapa de superació en el dret internacional.

Hi ha algú que creu excessius els nostres optimismes en comentar aquests avenços de la causa pacifista. No són excessius, els nostres optimismes, sinó conscients. Han estat tan terribles els efectes de la guerra, han caginat tantes coses i han pertorbat tantes consciències, que fins ens han de semblar ara insuficients tots els esforços que siguin realitzats per a mantenir la pau.

Es veritat que la gran guerra produí també la llibertat i la restauració de molts pobles, però cal esperar que, en l'ambient de justícia internacional que crea l'actual campanya pacifista, puguin ésser obtinguts en l'esdeveniment els mateixos efectes benèfics, sense la contrapartida de les horribles sagnants de la lluita, i anihilament de la riquesa acumulada per generacions de treballadors.

ALEMANYA REPRESENTA UN PERILL?

per

J. RAMSAY MACDONALD

Ex-Primer Ministre de la Gran Bretanya

Suposo que molts hauran llegit com jo mateix, el «Bismarck» de Ludwig i el «Beaconfield» de Manrois, i que han deixat aquests llibres amb una impressió d'humilitat i d'horror. Les combinacions i els plans, les trampes i els enganyos que són els fils que fan moure les figures del drama desplegat en aquests dos admirables estudis de caràcter, constitueixen realment el secret dels moviments polítics? Si és així, quins infants, quins titelles són els homes de cada país? Quina fantasmagoria d'enganyos en la vida pública com a primera reacció us sentiu deprimits, però us neix tot seguit el determini energic de treballar perquè aquests dos estudis siguin documents d'una època definitivament passada.

L'estudi sobre Bismarck, especialment, demostra fins a quin punt són essencials la difusió dels principis democràtics i de les finalitats pacífiques, i, esguardant l'esdevenidor d'Europa, el pensament es gira naturalment cap a Alemanya, on existeixen tantes coses latents que, temps a venir, poden ésser benèfiques o nocives. Es complementa clar que Bismarck, per compte propi i per compte del «Junker» prussià oprimit tot l'ésser d'Alemanya; el seu liberalisme i el seu idealisme. Un troba constantment gent que creuen que el bismarckisme és encara l'esperit alemany, i aquesta suposició exerceix una influència considerable en l'opinió pública, tant a la Gran Bretanya, com al Continent. Què pressenciem actualment? Quina és la veritable naturalesa de l'esperit que regeix la nació alemanya? El bismarckisme ha estat abandonat?

Sortosament ens faciliten bastant la resposta les declaracions dels polítics alemanys, especialment les del doctor Stresemann en un discurs pronunciat a la Universitat d'Oslo el mes de juny de l'any passat. L'alemany és encara nacionalista, i ho ha demostrat en els sacrificis que ha realitzat per a la restauració del seu país. Això, no obstant, no vol pas dir que constitueixi una amenaça per als altres pobles. Torna a ocupar un lloc preponderant en els mercats del món, a base dels productes de la seva gran habilitat tècnica i científica. Això no és cap amenaça, sinó un estimul. La pregunta que arriba al fons de la qüestió és aquesta: Quina és l'actitud mental d'Alemanya enfront del poder i de la manera d'assolir-lo?

A Alemanya, com a tot arreu, existeixen grups i moviments nocius, però cal apreciar-los en llur veritable proporció. El fet sobresortint i dominant és que Alemanya, armadada i humiliada, i, per tant, no hi ha natural del doble extremisme de la reacció i de la revolució, s'ha alliberat de tots dos, s'ha afegit a la Lliga de Nacions, però bé que hom no li feta pas el camí molt plaer, si ha ingressat com un col-

laborador actiu en l'elaboració de projectes encaminats a obtenir i consolidar la pau. Bismarck no ho hauria fet mai. Alemanya podria haver jurat amb forces de desintegració, com ho ha fet Rússia; podria haver estat un complidor recalcitrant de les obligacions que li foren imposades; hauria pogut representar el paper de Maquiavel en l'escena europea i posar bustos de Bismarck en les seves oficines. No ha fet cap d'aquestes coses. Això ha de significar alguna cosa més que un joc enganyador.

Poden produir-se divergències pel que fa referència a la participació d'Alemanya en el desenvolupament colonial i també poden presentar-se algunes dificultats sobre qüestions de fronteres i potser sobre la continuïtat ocupació militar del territori alemany; però la manera com tots els governs republicans alemanys han sabut dominar les «corteries» militants del país, justifica la plena confiança en el fet que, quan Alemanya plantejgi aquestes qüestions, no serà amb mires a una organització de l'exèrcit, sinó amb mires a l'acurada preparació d'un negoci. Signifiqui quin sigui les conquestes que pugui proposar-se Alemanya, sembla que les cercarà mitjançant desenvolupaments industrials. La fàbrica, no la caserna, serà la seva preocupació. Serà l'organització alemanya dels afers, no l'organització dels exèrcits; l'aplicació alemanya de la ciència a la indústria, no l'aplicació de la filosofia de l'Estat autocràtic a l'obediència militar i a la política, el que procuraran als altres països europeus llurs preocupacions i problemes.

I en justícia tampoc hem de passar per alt el fet que Locarno fou possible per la solennitat i inequívoca renúncia que féu Alemanya de tots els objectius i de totes les polítiques encaminades a reprendre la lluita amb França en la qüestió de la frontera del Rin. Aquell llarg capítol de sorts fluctuants és clos, fora que esclati una altra guerra europea i que tornin a plantejar-se tots els problemes. En aquest cas, Locarno i totes les altres garanties no tindran cap valor.

Les condicions, doncs, mitjançant les quals pot crear-se una pau europea permanent existeixen. El dubte era aquest: calia confiar en la sinceritat d'Alemanya? Només mentalitats subversives poden tenir-lo. Així, doncs, França, Alemanya i la Gran Bretanya, com a potències democràtiques poden anar plegades i treballar conjuntament per assegurar Europa contra la guerra. Si França i el nostre país no hi posen atenció, perdrem el guiatge en la qüestió de la pau. Cal que no oblidem aquest fet: Alemanya, relativament desarmada i desprovista de les seves possessions colonials, té la mà més lliure que nosaltres per introduir la pau. Les seves responsabilitats i la seva política estan concentrades en

les qüestions d'ordre interior i en les seves relacions europees. No té problemes exteriors que la puguin distreure d'una política de guaitge europeu. Quan pensa en Europa no té l'atenció distreta per problemes de seguretat. El que ha calgut no ho de tenir por de caure; l'estat del calgut no deixa de tenir les seves compensacions. Alemanya pot triar el camí de la seva ascensió; nosaltres no podem fer-ho tan fàcilment. Si Alemanya utilitzés la seva llibertat per posar-se al davant de les tendències i desigs de pacifisme i de desarmament que existeixen a Europa, trobaria en la Història un lloc molt més brillant que cap dels que Bismarck hagués somiat mai.

Això, a més, s'encaixaria amb els seus interessos econòmics. Mentre té per complir les obligacions del pla Dawes, ha d'adreçar les seves energies amb intensitat anormal cap a l'exportació; al mateix temps, el grup de les nacions victoroses procura prosperar ho i pagant reparacions als americans i entre elles mateixes sota el nom de deutes de guerra.

Ara bé: no existeix cap diferència econòmica entre una reparació i el pagament d'un deute. Com que no sabem encarrar-nos amb els fets sense aquella passió que sacrifica sempre els interessos, oblidem els nostres pobles a lluitar per obtenir la prosperitat sota unes condicions econòmiques que la fan impossible.

En pregunto sovint com ha pogut ésser que tan poca gent s'hagi adonat del que el conveni de Londres sobre les reparacions era un joc econòmic sota una aparença política, i que el veritable arranjament econòmic no podia produir-se sinó després de resoldre el polític. Fins que les potències europees no tinguin prou seny per veure que els deutes i les reparacions no poden considerar-se separadament, sinó que ara cal arranjant-les d'un plegat, Europa no podrà tornar a les condicions econòmiques normals. L'obstacle que s'oposa a realitzar-ho plenament és la política americana en la qüestió dels deutes. Amèrica no es commouirà per les apel·lacions o els acostaments de cap Estat. Qualsevol nou plantejament del tema ha d'ésser comprensiu i d'un caràcter absolutament general. Fins que això no es faci, Europa es trobarà en una situació econòmica antinatural, el moviment dels productes no s'encarrilarà per vies econòmiques, sinó polítiques, i l'Estat que ha de guanyar-hi, si esguardem comparativament la situació general, és Alemanya, contra la qual els oímipis venjadors de Versailles van decretar tempestuosos decrets de càstig. En aquest respecte Alemanya constitueix una amenaça, però, d'aquesta, no en té pas la culpa ella.

(Anglo-American Newspaper Service Copyright.) (Drets de traducció i reproducció reservats.)

BUTLLETI INTERNACIONAL

9 d'abril de 1928

EL CONGRES D'ALBA JULIA

Les notícies de Bucarest tornen a ésser inquietants. El Partit Nacional dels Pagesos ha ajornat per al dia 6 de maig el congrés que tenia convocat per al 22 d'abril a Alba Júlia. La raó alegada per a l'ajornament és l'estat del temps, car els cabdills del Partit Nacional dels Pagesos temen que el dia 22 d'abril faci encara massa fred per a una gran assemblea a l'aire lliure.

Mentrestant, les informacions de Berlín confirmen que Maniu, el cap de l'esmentat partit, intenta realitzar una marxa cap a Bucarest, amb tres cents mil pagesos, si Vintilla Bratiano no dimiteix abans d'aquella data. Es a dir, Maniu, amb els seus pagesos, vol imitar l'acte històric de Mussolini en marxar cap a Roma amb les seves camises negres.

Maniu, però, segons les seves declaracions, no desitja establir una dictadura ni un poder personal. Vol, solament, que siguin convocades eleccions legislatives i que un govern solvent en garanteixi la llibertat.

Encara que Vintilla Bratiano anuncia que resistirà per la força aquesta temptativa de violència de Maniu, és probable que, abans del 6 de maig, la situació política romanesa, avui molt confusa, hagi trobat el seu deslloridor.

Sembla que el govern i les oposicions acceptarien un ministeri de transició sota la presidència del senyor Titulesco. Aquest ministeri hauria de garantir la llibertat del cos electoral i celebrar unes eleccions sencers. L'àrbitre real de la situació política romanesa és, ara com ara, l'actual ministre de Negocis Estrangers.

Tot fa preveure, doncs, que, abans d'arribar al 6 de maig, la crisi haurà estat resolta amb un canvi de ministeri. O Maniu s'encarregarà directament del poder i dissoldrà el Parlament actual o Titulesco formarà un ministeri de concentració i transició.

La inestabilitat de la política interior de Romania pot tenir repercussions internacionals. Es per això que l'interès superior de la pau europea demana que sigui resolta aviat aquesta crisi i que Romania trobi el govern fort i intel·ligent que li cal per a realitzar la seva missió moderadora als Balcans i a l'Europa Central.

BREVIARI CRITIC

Ignasi Folch i Torres. «Idol vivente». Novel·la contemporània. Biblioteca Europa

Aquesta obra pòstuma del malaguanyat escriptor Ignasi Folch i Torres ens revela el notable progrés que havia assolit el seu talent de novel·lista. És una viva pintura de costums burguesos de la Barcelona dels nostres pares, d'aquella Barcelona de l'Exposició Universal que tan bells records ha deixat en la nostra novel·listica. L'obra de Folch i Torres està construïda damunt d'un drama d'amor, acabat en tragèdia, els protagonistes del qual són els dos germans Sampil i la «diva» Clara Ristolí. La figura moral d'aquesta, centre del conflicte dramàtic, és objecte d'un estudi psicològic detallat i aprofundit com pocs n'hem vist en la moderna novel·la catalana. Altres figures secundàries interessants es mouen en la novel·la al voltant dels personatges principals, com la mestressa Catarina i la filla dels masovers, Joana.

El drama d'amor que divideix amb un odi a mort els dos germans Sampil, està hàbilment complicat amb la història del furi d'una arqueta antiga de gran valor, propietat d'aquells germans, intel·ligents col·leccionistes d'obres d'art. L'escenari de la història alterna en la possessió senyorial de Bellver i la Barcelona mundana i artística del darrer quart del passat segle. Amb aquests elements el novel·lista ha estructurat un argument de via interior dramàtica, en el qual la nota més encertada, el nostre jutge, és el procés de la passió avassalladora de Felip Sampil que té el moment més interessant de la lluita que lluren en el seu esperit l'atracció irresistible que damunt d'ell exerceix Clara Ristolí i el sentiment del deure que li imposa el convenciment de la innocència de Catarina en l'afar de l'arqueta furtada. El descobriment de l'autor del furt, que és la mateixa Clara, i el furi de la protagonista per moments la seva cega passió, però un cop acomplert l'acte de justícia d'obtenir la llibertat de la infel·lix Catarina, injustament processada i empresonada, la passió repren tota la seva fúria salvatge i empeny el dissortat Felip a la seva fi tràgica. Davant de la història d'aquesta passió, que l'autor segueix amb un anàlisi de gran finor psicològica, empenyent evidentment la figura de la «diva» Ristolí, que l'autor ha volgut construir en el centre vivent del seu drama. Si la figura d'en Felip Sampil és plenament, intensament humana, la de Clara, per contra, manca de consistència real i és del més artificiosament convencionalisme. L'autor ha volgut presentar-nos en aquest personatge una figura femenina de la més complicada psicologia; una dona en possessió de dues ànimes distintes, l'una «feta de llot», l'altra «feta d'estrelles»; una dona en què els més purs anhels de l'ideal volen al costat dels instints més refinats de la perversitat i de l'egoisme. És com si l'autor hagués volgut reunir en una sola figura femenina aquells dos mons disperss i antitètics representats per l'Elisabeth i la Venus del «Tannhäuser» o per les dones diabòliques i les angelicals que Barbey d'Aurevilly volia retratar en dues galeries d'històries paral·leles. El projecte de l'autor era d'una ambició sensu mesura, i, per tant, irrealitzable. La mateixa concepció d'una dona amb tanta «fúria salvatge» i tanta «fúria angelical» i moral, i així no és estrany que la realització del seu projecte hagi tingut la més lamentable fallida. Del mateix anàlisi que fa l'autor de l'ànima complicada de Clara, resulta el predomini més absolut en ella dels instints del més gloriós egoisme, puix una dona que pot manejar al seu exclusiu profit el mecanisme dels seus instints bons i dolents resulta una criatura de la més perfecta dolenteria. La realitat de la història desenvolupada en la novel·la porta, altrament, al mateix resultat, i la impressió que al cap d'avall s'emporta el lector, és la que produeix una vil i repugnant criatura humana que ofega implacablement sota el llot dels instints egoistes més miserables l'única esperan-

ca de redempció en què la feia viure un noble instint d'amor. Emportat per la dèria de desplegar tota la força de fascinació diabòlica d'aquesta dona, l'autor no ha vist tampoc tota la valor estètica estojada en aquella ànima femenina tan delicada de la mestressa Catarina; i en comptes de fer-ne una contrapartida de Clara Ristolí, sembla aprofitar-la exclusivament com a recurs novel·listic en l'incident de l'arqueta furtada. El fet és que molt abans del final de la novel·la, l'autor oblidia i arreu aquesta figura tan atractiva de noia intel·ligent i enamorada, en la qual hauria pogut concentrar el món dels seus i purs ideals que tan foradament i contra tota versemblança ha volgut empenyar en l'ànima de la seva folla protagonista. Altres defectes d'importància secundària podrien assenyalar en la novel·la de Ignasi Folch i Torres. Els indicats, tot i ésser de conseqüències cabdills, no lleven a l'obra la seva essència benent, que, com hem dit, està totalment concentrada en l'intens dramatisme de la passió de Felip Sampil, estudiada amb la més penetrant sagacitat i amb un verisme de la més bona llei a través d'un complicat procés, en el qual lluiten breument la passió de l'amor i el sentit del deure.

M. DE MONTOLIU

Congrés i Exposició de Foneria

Demà, a les onze del matí, es celebrará al Palau Victoria-Eugènia, a Montjuich, la sessió inaugural d'aquest Congrés amb assistència de les autoritats i de la delegació especialment nomenada pel ministeri del Treball. A continuació es visitaran les instal·lacions de l'Exposició anexas que comprén peces foses i maquinària especial per a foneria.

Hi assistiran delegacions d'Alemanya, Bèlgica, Estats Units, França, Gran Bretanya, Holanda, Itàlia, Portugal, Txecoslovàquia, juntament amb nombrosos representants de la metal·lúrgica a Espanya. El total de congressistes inscrits abir passava de 800. També estaran representades les fabricacions militars de Trubia, Sevilla, Oviedo i Toledo, el Laboratori Central d'Artilleria i la Comissió permanent per a l'assaig de materials.

El Comitè organitzador té ja rebudes vint-i-quatre comunicacions, de les quals dotze són signades per tècnics d'Espanya.

Entre les personalitats que prendran part en el Congrés cal remarcar don Cesar Serrano, president de la C. P. d'A. M.; don V. Florez Pasada, cap superior d'Indústria; don J. M. Espanya, agregat comercial de l'Ambaixada a París; doctor Werner, president del Comitè Internacional de les A. T. F.; don Carlos Vanzetti, delegat del ministre de l'Economia Nacional; d'Itàlia: Mr. Portein, president de la Comissió Internacional de nous mètodes d'assaig de foneria; Mr. Moldenke, delegat de l'A. T. F. de Bèlgica; doctor Moldenke, delegat de Nord-Amèrica; Mr. M. R. Frankner, de l'Institut de Fonedors britànics; Mr. Everest, de la Universitat de Birmingham; professor Dresden, de l'Escola Tècnica Superior de Delft (Holanda); Mr. Pisek, de l'Escola Politécnica de Brno (Txecoslovàquia); De Sequiera, professor de la Universitat de Lisboa, etc. D'Espanya assistiran delegats de les empreses metal·lúrgiques de més importància i gran nombre de tècnics i enginyers.

Tant per les comunicacions rebudes com pel nombre de congressistes inscrits, aquest Congrés constituirà una importantíssima manifestació que farà fixar l'atenció dels centres tècnics d'Europa en l'activitat metal·lúrgica d'Espanya i d'una manera especial en el nucli de tècnics i estudiosos amb què es compta en aquest ram industrial.

En edicions successives donarem compte del desenvolupament d'aquest interessant Congrés, el primer d'aquest caràcter que es reuneix a Espanya per iniciativa de la Unió Industrial Metal·lúrgica d'aquesta ciutat.

A les oficines de l'entitat organitzadora (Plaça Palau, 16, principal), es faciliten invitacions per a visitar l'Exposició anexas al Congrés.

Dilluns, de nou a deu del matí, podran recollir el títol de congressistes els inscrits que encara no l'hagin rebut.

AL DIA

LLUM!

La mà de l'home ha d'ajudar moltes vegades la naturalesa. Ara, al sol, s'enlaira cada dia, anem a dir, i el fruit cada dia d'un minut més i el dia s'allarga. Benèdicta sigui la llum, que és vida! Sembla que hom viu més com més hores de llum hi ha. La fosca és cosina germana de la mort, que és la fosca eterna d'aquesta vida i deu vulgui que sia llum de l'altra!

L'obra de la complicada maquinària dels cels, tota harmonia, però, va acomplint-se: cada dia un minut més de llum al matí, cada dia un minut més de llum a la tarda. I aviat, des de mig més, una hora de llum furtada al matí, per a regalar de la tarda. És una fiada, però no és fiada tota la vida?

Finestrons tancats, cap al coixí, son als ulls, es pot perdre una hora sense recança; en contra, quin consol l'acabar la tasca encara amb sol clar, amb llum... Sembla que la tasca s'acurti d'aquesta hora que es treu de la claror del dia. Difícilment es podria prescindir, de l'horra d'estiu. Hi ha qui s'entossosca mirant el sol i no vol veure el rellotge; hi ha encara qui, al registrar el nou horari, pensa en el vell, i en tocar les dotze diu: «Són les onze...» Aquests que així diuen no tenen el gran sentit de fer-se càrrec de les coses. No ens mana el sol, ens mana el rellotge. I és el rellotge, obra d'homes, que ens dota aquesta hora més de claror de tarda, que, fora de les companyies de gas i electricitat, convé a tothom.

Acolim-nos a la fiada de viure una hora més de llum solar en el repetitament arbitrari del temps. Acolim-nos-hi amb goig: el goig de la vida.

Sentim que hom diu, quan l'any comença: «Els dies s'allarguen!» Tothom ho diu amb alegria... I quan arbitràriament els donen una hora més de llum, hi ha qui protesta... Mal fet: tenint rellotge, o veient el rellotge de la vida, no hi ha sinó avantatges en l'horra d'estiu, si se sap oblidar l'horra d'hivern. I cal se sap oblidar l'horra caiguda en l'abisme insondable del temps; una hora perduda per sempre més.

En quantes de coses voldríem, si poguéssim, avançar una hora!

POL

Vida Literària

EL'ESPOSA I ELS FILLS

El lloret poeta Pere Salom i Morera ha deixat enllestir un volum de poesies que portarà el títol general de «L'esposa i els fills».

Tenim d'aquests nous poemes de Salom i Morera excel·lents impressions.

DEMA:

IMPROMPTU
per
PRUDENCI BERTRANA

DIJOURS:

EL LLOBREGAT
per
JOAN SANTAMARIA

AVIAT:

TOTHOM PODRA
DONAR EL TOMB
AL MON EN AVIO
per
SIR ALAN COBHAM
El cèlebre aviador britànic

COM VAIG SUPERAR
TOTS ELS PRECEDENTS
DE VELOCITAT DEL MON
EN AUTOMOBIL

per
CAPITÀ
MALCOLM CAMPBELL
El famós motorista universal

IBSEN I JO
per
G. BERNARD SHAW

ROGER

La situació actual

Unes manifestacions del cap del Govern sobre la protecció a la indústria automobilista i la situació social a Espanya

Madrid, 9. — El «Noticiero del Lunes», publica unes manifestacions de Primo de Rivera, en les quals toca dos extrems: el de la protecció a les indústries automobilista nacional i la situació social a Espanya.

Parlant de la indústria d'automotors manifesta que el real decret publicat a La Gaceta del dia 3 de l'actual significa un nou i vigorós progrés en el camí de la nacionalitat de la indústria d'automotors.

Això no vol dir que aspirem a absorbir totalment la indústria ni tampoc és un atac al comerç general estranger.

Per molt de temps les marques estrangeres seran adquirides a Espanya, però alternativament amb les nacionals.

Tal com passa a tot arreu, en els mateixos Estats Units se'n veuen molts d'europeus, però és inadmissible carregar d'impostos el motor, o tenir-la tan precària que un bloqueig comercial o béllie immobiliària el país per complet.

Ja vaig dir en un article de «La Vanguardia» de Barcelona que la política de la producció a Espanya havia d'ésser tan sols prudentment restringidora per a reservar sempre mercat comercial als països que ens el serveixen a nosaltres.

Cal esperar que, després d'això, aconseguir el perfeccionament tècnic agrícola, la producció augmentarà molt més ràpidament el mercat interior i que haurà d'anar engrandint els estrangers.

Serà prou, per ara, produir un deu per cent d'automotors que es donin d'alta anualment i avançar en aquest camí fins aconseguir el cinquanta per cent.

Aquesta asseguraria la independència nacional i com que el consum és progressiu no perjudicaria en molt els motors estrangers dels nostres mercats.

En altres rams de fabricació haurà d'ésser encara més prudent, abstenint-se d'acomodar la sense seguretat de mercats o moguts per raons de defensa nacional.

Les bases i impulsos concrets d'un programa industrial per al país no poden ésser la vanitat ni l'orgull sinó les possibilitats, conveniències i demandes del comerç de l'exportació.

Això ja ho hem dit moltes vegades: cal perfeccionar els mitjans i organitzar, davant la qüestió social i barreres duaneres dels països il·lucinatistes.

El món creix i no deixarà de consumir. És precís oferir-los els productes millors i més barats, saber propagar així i organitzar els subministres i, sobretot, bona fe comercial.

En això cal que hi hagi inflexibilitat per part de les directores de les fàbriques i del Govern mateix.

Una mercaderia que arriba avarada a la seu destí; una lletra protestada de injustificadament, un contracte incomplet, produeixen un dany nacional.

Aquesta matèria està degudament inclosa en el projecte de Codi penal? — pregunta el propi Primo de Rivera.

Després d'això, a la qüestió social i din que, en efecte, durant la setmana passada s'han desenvolupat vagues a Alcoy, a Calosa de Segura i algun altre lloc.

La primera afrossea llarga antecedents i no es presenta clar el seu fonament. A resoldre'l venen atenent les autoritats amb la intervenció dels Comités paritaris i delegats del treball, insinuant-se en l'orientació governativa.

Aquestes són ben clares i definides. El Govern admet la llibertat de l'atur voluntari, quan no es trenqui l'acord dels contractes de treball, però no admet la propaganda i menys la coacció amb el propòsit d'estendre la vaga a altres establiments i menys a altres gremis.

Als obrers que abandonen una fàbrica i puguen trobar plaça en una altra en condicions millors o més de llur gust, són lliures en llur acció.

No res menys, els patrons que es veuen abandonats dels obrers poden lliurement substituir-los per altres, però no han d'acomodar sinó, per satisfacció moral, individualment, els perseguidors de la disciplina o propagandistes d'idees polítiques.

Col·lectivament quan el negoci imposi inevitablement la reducció dels contingents o dels jornals.

La discreta professió d'idees polítiques, per extremistes que siguin, o la falta de compliment dels deures religiosos o la irregularitat en la vida familiar, encara que són ben lamentables, no poden ésser causa d'exclusió o comiat del treball.

El remei a aquest mal ha de cercar-se per camins distints del setge per fam.

Quan un negoci va malament o s'encareix la producció fins a treure-li valor comercial, el patró té el dret de reformar la seva organització o de tancar, però no la de prendre obrers a la puja o baixa de jornals ni augmentar les jornades.

Això ha d'estar sempre regulat pels principis d'acció social, però quan els negocis van bé, llevat els casos individuals ja apuntats, el patró ha de mantenir i tracte de treball i millorar-lo.

Però és essencial sempre el tracte digne amb els obrers, el respecte a llurs famílies, el millorament dels locals de caràcter sanitari i higiènic; les facilitats donades per a la cultura familiar i tot allò que sia complement de deures cristians i d'humanitat que, complementant una acció social més ampla que als Guberns competeixen, facin del proletariat espanyol un sector disciplinat, apte, cèle i cordial, que contribueixi a la prosperitat del país.

Jo crec que tals normes evitarien molts conflictes o els disminuirien d'acurad.

Hi poden contribuir perfectament els tribunals paritaris, l'acatament dels quals no pot donar-hi a ningú.

El cap del Govern al Palau

Madrid, 8. — El president estigué aquest matí al Palau i despatxà amb don Alfons. Des del regl alcaicer es dirigí al ministeri de la Guerra i

Despatx del cap del Govern

Madrid, 8. — El cap del Govern ha despatxat al ministeri d'Estat amb el ministre de Foment, de Marina, Governació i general Soriano.

Després rebé la visita de l'ambaixador d'Anglaterra.

La de l'almirall de la flota del Mediterrani, Sir Roger Kellie, ministre de Polònia, duc d'Amalfi, i professor de Literatura de la Universitat de Dublín, Sir Walter Sturges.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Declarant en situació d'excedència don Ferran Bernaldez i Romero de Tejada, magistrat de Madrid.

Nomenant don Lluís Merino Orduqui president de secció de l'Audència de Madrid.

Idem don Lluís Amado, magistrat de l'Audència territorial de Madrid.

Promovent a la categoria de magistrat de terme amb destinació a l'Audència de Burgos, don Santiago Alvarez Martín.

Idem idem idem d'ascens don Ildefonso Vaguer, continuant en el seu destí a l'Audència d'Orense.

Nomenant magistrat de l'Audència territorial de Saragossa don Antoni Senyorans Blanco.

Idem idem de la de Burgos, don Alfred Alvarez Sotoca.

Idem idem de la de Madrid, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos, don Lluís de Burgos.

Despatx del cap del Govern

Madrid, 9. — Signatura de Gràcia i Justicia.

Tribunals

ASSENYALAMENTS PER AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL
Sala primera. — Audiència: — Major quantia. — A. Costa contra J. Irlas.
Sala segona. — Audiència: — Joan Soteras contra Joan Capdevila.
Sala tercera. — Audiència: — Incident. — Agustí Coma contra Francesc Cordella.

AUDIENCIA PROVINCIAL
Secció primera. — Nord i Drassanes. — Tres orals, per furt contra la salut pública i atemptat, contra Agustí Fernández, Vicens Palau i Joan Fuentes.
Secció segona. — Concepció i Dots. — Dos orals per furt i homicidi contra Victòria Zubisa i Tomás Marsal.

TRIBUNAL INDUSTRIAL
Antejudici a les deu. — Número 441, per accident del treball de l'obra Ramon Rosés i Miquel de Contrastes. — Número 442, per accident del treball de l'obra Joan Fernández contra el patró Societat Fenicular Montjuich i Caixa de Previsió. — Número 443, per reclamació de salari de l'obra Salvador Delmas contra el patró Salvador Crivillès. — Número 444, per reclamació de salari de l'obra Francesc Carles contra el patró Josep Alonso. — Número 445, per reclamació de salari de l'obra Rafael Corrons contra el patró Fill de F. Vila Serarols.

Judici a les onze. — Número 115, per reclamació de salari de l'obra Innocent Galavis i un altre contra el patró Primitiu Espinós. — Número 114, per reclamació de salari de l'obra Simó Lacalle i un altre contra el patró Primitiu Espinós. — Número 238, per reclamació de salari de l'obra Faustí Monrós contra el patró Fill de F. Vila Serarols.

HOME MORT
A l'interior d'una casa del carrer de Lugo fou trobat mort Francesc Domingo de 54 anys. Sembla

que prengué tal resolució per haver estat acomiadat del treball a Tàrraga.

DETINGUT

En una casa del carrer de Nació fou detingut Joaquim Bonet per entrar amb el propòsit de robar.

LES SUBSTANCIES TOXIQUES
Han estat posats a disposició (el jutjat especial Frederic Espi i Isabel Sanz, als quals al carrer de Sant Feliu se'ls ocuparen diversos flascos de cocaïna.

L'ENGANYIFA DE LES MISSES
Al mercat de la Concepció estaven a Maria Queralt 125 pessetes pel procediment de les misses.

Espectacles

Gran Teatre del Liceu
Dissabte, debut de la Gran Companyia de Balls Vienesos, CARNIVAL. LA LLEGENDA DE JOSEP I LA PRINCESA DE TAGRAN.

TIVOLI

Temple de la cinematografia. Local magníficament reformat i dotat de tot confort.

AVUI I TOTS ELS DIES. TARDÀ, a dos quarts de cinc. NIT, a dos quarts de cinc. EL GRAN DIOS DE L'ESPECTACULAR D'EXIT EXTRAORDINARI.

NOCES SAGNANTS
Interpretada per la gran tràgica italiana **MARIA JACOBINI**. Començarà l'espectacle amb la projecció de la finíssima comèdia, GAIHEBE UNA SENYORA, interpretada per la gentilíssima MARIA PREVOST.

Teatre Català Novetats
Direcció: Montero. Primera actriu:

J. Tàpies. Primer actor; R. Martori
A les deu. L'últim dels èxits, **Maria Lluïsa i els seus pretendents**. Triomf de Pons i Pagès i dels artistes. Demà, tardà, LA LLITJA, de Millàs Raurell. GENTE BIEN, de gran broma, de Russinyol. Nit, Joventut Jordiana, MARIA LLUÏSA I ELS SEUS PRETENDENTS. Dijous, tardà, LA VENTAFOCS. Divendres, a honor i benefici de Josepina Tàpies, MARIA LLUÏSA I ELS SEUS PRETENDENTS. Lectura de poesies per Josepina Tàpies. Es despatxa a comptaduria.

TEATRE CATALA ROMEO
Companyia VILA-DAVI. Primera actriu: Maria Vila. Primers actors: Davi i Nolla.

LA DEL SOTO DEL PARRAL
per Matilde Vázquez, Blasi Lledó i Eugeni Casals

Teatre Eldorado
Gran companyia dramàtica de LOLA MEMBRIVES

El Condado de Maïreia
Nit, a un quart d'onze.

El Duque de El
Nit, a un quart d'onze. EL DUQUE DE EL. Aviat, estrena de LAS ADELPHAS.

Teatre Polloroma
Direcció: EMPRESA TEATRE LARA de Madrid. Companyia IRENE LOPEZ HEREDIA

Un marido ideal
A les deu. EL CORAZON MANDA. Demà, dimarts, a un quart de sis. Última representació.

El caballero Varona
Gran èxit d'aquesta Companyia. Aquesta comèdia ha estat estrenada amb èxit extraordinari a París.

Teatre Català Novetats
Demà nit, JOVENTUT JORDIANA. I ELS SEUS PRETENDENTS

Es despatxen vals: Casa Vinçoles, Pctaterrissa, 18, telèfon 4700-A.

TEATRE COMIC

Empresa: Manuel SUGRANYS
COMPANIA LIRICA ESPANYOLA

EUGENI CASALS
en la qual figura l'eminent bariton **EMILI SAGI-BARBA**

Avui dimarts, 10 d'abril, tardà, a les cinc.

LA DEL SOTO DEL PARRAL
per Matilde Vázquez, Blasi Lledó i Eugeni Casals

CORA RAGA
primera part

EMILI SAGI-BARBA
en la setena representació de la sarsuela de grans èxits en dos actes i tres quadros de Lluís Fernández Sevilla i Anselm C. Carreño, música dels mestres Santulló i Vert

LA DEL SOTO DEL PARRAL
TIO SABINO

Eugeni Casals
Dirigirà l'orquestra el mestre Machi.

Teatre Victòria
GRANDIOSA COMPANYIA LIRICA dels EMINENTS CANTANTS CABELLE I VENDRELL

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

tres quarts de deu. El grandios triomf d'aquesta companyia

EL CASERIO

Companyia de revistes i grans espectacles

COCKTAILS DEL NOU
Sorrilloses ovacions als nous quadros.

Babilònia
Al carrer Le chifonier

"El mantón de Manila"
Clarel "Cocktail"

Bomba va!
per Poussinet i senyorettes de conjunt, amb intervenció dels espectadors i distribució diària de tres elegants presents.

OLYMPIA
DISSABTE, DIA 14, NIT

KOSMOPOLIS
Magazine d'Olympia 1928

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Talia
Companyia còmicolirica de vodevils i gènere divertit, dirigida per PERE BARRETO i de la qual forma part l'eminent VEDETTE Rafael HARO

Teatre Barcelona

Companyia de comèdia

SANCHEZ-ARINO
Primer actor i director

ALBERT ROMEA
Avui dimarts, tardà, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, de Francesc García Pacheco i Lluís Grallès, EL AMOR ES UN LUJO, gran èxit. Nit, a un quart d'onze, la celebrada comèdia en tres actes, de Lluís Manzano, DOSA TUPITOS, genial creació d'Amalia Sánchez Arino. Demà dimarts, tardà, EL AMOR ES UN LUJO. Nit, última de ATOCHA.

Aristocràtics Salons
KURSAAL i CATALUNYA

La dona que sabé amar
L'emocionant pel·lícula interpretada per Olive Borden i Ralph Graves.

ESTUDI SECRET
Completaran els programes la comèdia MES BOIG QUE UNA CABBRA I REVISTA GRAFICA VERDAGUER número 26.

"Concerts Blaus"
Avui es publicarà el programa detallat del concert de presentació de la cèlebre soprano

CONXITA SUPERVIA
El triomf de la qual a la Scala de Milà, aquestes dies, amb les seves incomparables creacions "El cavaller de la Rosa", "Le Nozze de Figaro", "La Cenerentola", etc., la confirmen, una vegada més primeríssima entre les primeres dives actuals.

CONXITA SUPERVIA
El dia 12 començarà el despatx de localitats. S'admeten encàrrecs, sense augment, al Portal de l'Àngel, 1 i 3, magatzem de música.

CONXITA SUPERVIA
Les lletres queden reservades per a distingides famílies de la nostra

CONXITA SUPERVIA
Les lletres queden reservades per a distingides famílies de la nostra

CONXITA SUPERVIA
Les lletres queden reservades per a distingides famílies de la nostra

CONXITA SUPERVIA
Les lletres queden reservades per a distingides famílies de la nostra

CONXITA SUPERVIA
Les lletres queden reservades per a distingides famílies de la nostra

bona societat, que les ha

COLISEUM

Orquestra dirigida pel

AVUI, TARDÀ, Gran

RODOLF VALENTIN

"SANGRE Y ARA"
Superproducció dels

EL MILION DE PAPERES
deliciosa comèdia

EL GAT FELIX (DUBOIS)

Capitol Cinematogràfic
PREFERIT PER LES FAMÍLIES

DE BON GUST

AVUI, DIMARTS, dia de

EXIT DELIRANT de la

rada superproducció dels

associats, EL CIRC, la

més famosa creació del

la broma CHARLES CHAPLIN

"CHARLOT", L'ADVENTURER

LIONARI, luxosa producció

PROCINE, per ELA BRUNO

LIVIO PAVANELLI UN LLIBRE

DE PIJAMA, comèdia, per

PARAMOUNT, informació,

TELEFON A 38

Palau Música Catalana

Dimarts, 15 d'abril de 1928

cino de la tarda, CONCERT

A HONOR DEL MIRE, LLUIS

per

Orfeo de Sant

dirigit pel mestre

A. PEREZ MOYA

Localitats: Unió Musical Espanya

23, Portal de l'Àngel, de tres

de la tarda.

GUIA BARCELONINA DE LA VEU DE CATALUNYA

ACADEMIES
BASSA, Batxillerat, R. Catalunya, 113

ACADEMIES
Cota, Comerç, Idiomes, P. Angel, 10.

ACADEMIES
Practica, Fontanella, 4

ACADEMIES
DE DIBUIX I PINTURA

BAIXAS, Pl. 1, primer

ESOLASANS, Balmes, número 2

ACID PER ACUMULADORS
Reunides per Padrosa - Magoria, 11 - T. 408 H

AGENCIES D'ANUNCIS

Agència Roldós, Rambla Estudis, 4

CATALUNYA IMPERIAL, Aragó, 879

AIGUES MINERALS

Sno. C. Serra, C. Cent, 259, T. 2539 A

ARMONIS

C. Escladella, Martínez de la Rosa, 58

ARQUITECTES

Xavier Turull Ventosa, Diputació, 276

ARTICLES PER A FESTES

SERPENTINES

Paperets - Boles de neu

Cera, 25, 27 i 29. - Telèfon 3919 A.

Casa Millat-Muntaner, 83-T. 1086 G.

ARTICLES D'ESPORT

Sanromà, Cicles esport, Balmes, 62

ARTICLES DE VIATGE
Succesor J. Bonastre, Llàtria, 98

AUTOMOBILS

Escola Chauffeurs
Mallorca, 125 tocant Villarroel

B. BORDAS GASULLA
Reparació d'automòbils. Especialitat en els Elitzalde. Casp, 174, xamf. Cerdunya

Les millors reparacions, i econòmiques
Taller Calvera-Provença, 312 T. 1296 G

NAATAM
Conserva les cambres i evita les panes per punxades de clau

E. Walter, Muntaner, 3, segon.

Neumàtics
a mitjà de preu Fort

S. A. E. Granados, 85

Pinteu
els autos a la Nitrocel·lulosa; duració mínima tres anys. - Pallà - Casanova, 44 i 46.

Segarra-Pi, Teluon, 20 - Tel. 259 S. P.

BANC SIBANQUERS

Soler i Torra Gs., Rambla Estudis, 18

BARNISSADORS

Treballs a domicili. Lluna, 27, 1.er, 2.º

BRODATS I PLISATS

Brufan i Moxó - Pl. 14, principal

CADENES PER A CAMIO

Casanelles i Cortadellas.

Casanova, 50. Tel. 3118 A.

CAIXES I ARQUES

Calxes d'ocasió. - Abat Zafont, 9

CAIXES I ARQUES

Tot car, des de 150 Ptes. Mallorca, 125

CENTRES D'ESPECIFICS

CASA SEGALA, R. Flora, 14, T. 282-A

Farmàcia Maó Arumí, R. Canaletes, 1

CERAMICA

RAJOLS I CERAMICA
CALDERA VICENT, 10

COMPRESSORS D'AIRE

Fins 30 atres 390 ptes. Ofertixo per

neumàtics, aerogaf i alt. usos. Lluís

Regordosa, E. Granados 34. T. 1834-G.

CONSTRUCTORS D'OBRES

CASES - TORRES - XALETS

Fanglioni-Huguet-P. Universitat, 1

CONSTRUCCIONS METAL·LIQUES

DARRONELL, Portes ondulades. Ser-

ralleria d'obres Carma, 77. T. 1764 A.

COTILLERIES

Au Corset Elegant, Pl. Sta. Anna, 4

DESINFECTANTS

LISOL VALLES G., EL MILLOR

Massini, 79

ELECTRICITAT

D. ROSELL, Calàbria, 95. T. 1592 H.

GOMA I CAUTXU

"Productes Tusell"
Eda. Sant Pere, 12

BRAGUERS

Faixes ortopèdiques

Cotons medicinals

Articles de curació

"Madame X"
Passatge de Gràcia, 127

Faixes Sostenedors i Mitges
per aprimar

Apòsit mensual "Madame X"

"Cautxú Català"
Corts, 615

NOVETATS de cautxú

Tots aquests establiments són

proprietat de "Fàbriques Reunides

de Cautxú i Apòsits" i venen

articles de pròpia fabricació.

ESCULTURES RELIGIOSES

GOMARA, R. Catalunya, 71. T. 1975 F

Imatges, Altars, Oratoris, Via-Cruci

FOTOGRAFATS

Badal i Camats, París, 201-T. 2261 G.

FOTOGRAFATS N. COLL SALETTI
Aroba, 7, tel. 5478 A.

<